

Keresztelő János születése örömet hozott Zakariás házába. Erzsébet örült, mert teljesült kívánsága. A szomszédok, rokonok Isten különleges ajándékának örvendeztek. Zakariás a névadás után dicsőítő hálaénekekre fakad. – Az evangéliumi szakasz első üzenete: Tanuljunk meg együtt örülni, a mások örömének is örülni...

Zakariás papi szolgálata alkalmával az angyal üzenete megzavarta, tanácstalanná tette. Hinni kell Isten kijelentésében, megszólító üzenetében – nem okoskodni, bölcselkedni, mert az Úr szava igaz, cselekedetében hűség. Amit kijelent, afelől nem lehet kétség. Végül is a konkrét helyzetben derül ki, hogy hiszünk-e igazán. Zakariás papi élete konkrét helyzetében derült ki, hogy van-e hite, hogy figyel-e Istenre. Nem az a kérdés, hogy szolgál-e Istennek, hanem hogy figyel-e Rá. Nem az a kérdés, mit tud, hanem megteszi-e, ami Isten mond. Életünk konkrét helyzeteiben dől el, hogy van-e hitünk és hogy mekkora a hitünk!

„Az Úr keze volt vele”, ez a mondat fogalmazódik az együtt lévőkhöz. Az események folyásában jelen van az Úr. Isten működik a világban. Jelenléte először „megölel”, „átjár”, azután általa, vele, érte munkálkodhatunk. Nem vagyunk egyedül. Egy vigyázó, óvó és folyton erőt árasztó „kéz” velünk van. Ne Isten legyen az én kezemben eszköz, hanem én legyek eszköze! Néha átéljük ugyan, hogy mintha nem lenne velünk, vagy nem elég erős a jelenléte. (Keresztelő János előhírnöke volt Jézusnak, mégis követeket küldött, hogy valóban Jézus-e Messiás!) Amikor nehéz hinni, akkor is tudjuk, hogy Isten keze velünk van (és a gyerekeinkkel, szereteteinkkel stb. is!) Ha rossz történik? „Minden a javunkra válik” – csak hinni kell, amikor nehéz, akkor is, Ha nem értjük, hogy mit hoz ki Isten a történelemből, akkor is. Tudatosítani azt is, hogy Isten általunk is munkálkodik. „Keze” lehetünk e világban. Gondoskodó, átölelő szeretetét vihetjük környezetünk, embertásaink felé.

Horváth Józsi, Tata

